प्रकारार्धे कन्। खणुप्रकारे, खणुप्रव्दार्थे ची-गादिधान्ये) चतुरः। निष्ठगाः। कल्पः। स्तोकः। इति मेदिनी ॥

अमुभा, स्त्री, (समु: सत्त्वाभा दीप्तिर्थाखाः सा बज्ज-त्रीहिः) विद्युत् । इति चिकाखश्रीमः ॥

चगुरेवती, स्ती, (श्रमुः सूचा रेवती नच्चत्रमिव।) दलीखदाः। इति राजनिर्घेग्टः॥

बिमुहीहिः, पं, (बिमुः स्याः हीहिः, कर्मधारयः, चीनादिः) स्याधान्यं। तत्पर्यायः। प्रसातिका २। इति रह्ममाला ॥

खाडं, की, (द्यम् संयोगे भावे किए द्यमं संयोग डयन्ते गच्छन्यनेन द्यम् + डी + करणे डः। पंसीऽवयवभेदे सुब्के, पिट्टाडिम्बे। "तद्यहमभव-द्वमं सङ्खांश्रसमप्रभिति" मनुः।) पच्छादि-पादुभावकतेषः। द्यखा। डिम्। इति भाषा। तत्पर्यायः। पेग्री २ केषः ३। इत्यमरः॥ पेग्रिः १ केष्पः ५ पेग्रीकेषः ६। इति तट्टीका ॥ डिम्बः ७। इति मैदिनी॥ मत्यपिट्टाकूभीग्राखानां ग्रायाः,—

("नाति सिन्धानि दृष्यामि सादुपाकरसानि च। वातन्नात्यतित्रकाणि गुरूखाडानि पव्तिमाम्"॥ इति वैद्यके॥)

खादुलं। कटुपाकिलं। विचित्रक्रकारिलं। वात-स्रोधानामिलचः। इति राजवस्तमः॥ मुख्यः। वीर्थः। इति विखः॥ म्यानाभिः। इति केचित्॥ च्यस्कः, पं, (च्यस्म म्यार्थे कन्) चयस्केषः। इति हैमचन्द्रः॥

खाडकोटरप्रयो, स्ती, (बाडवत् कोटरे चामनारे प्रयां वस्याः सा वज्जवीहिः,स्तियां डीप्।) चानकी-टचः। नीवरासा। नीववृक्षा इति खाता। इति काचित्रत्नमाला॥ चन्तःकीटरप्रयो इत्यपि पाठः॥

चारको गः, पं, (चारस्य मुक्तस्य के गः, षष्ठीतत्!) चारको गः। इत्यमस्टीका।

चाह ने ामः, एं, (चाह स्य सुम्कस्य ने ामः, महीतत्-पुरुषः ।) सनामस्थातप्रशिश्वयविष्रेषः । तत्य-र्यायः । सुम्कः २ रुषणः ३ । इत्यमरः ॥ चाछं ४ पेनं ५ चाह नः ६ । इति हे मचन्द्रः ॥ वीजपेषिका ७ । इति राजनिर्वेग्टः ॥ सीमा ए । इति जटाधरः ॥ प्रक्षतेषकः ६ । इति चिकाग्रहभेषः ॥ प्रकं १० । इति रामायगं ॥ ने ाषकी । ष्रकाग्रहरुषणा चाह-ने ाषकः । सीमा च पेनसीमानौ प्रकामित्यपि कुत्रचित् ॥ इति श्रब्दरमावनी ॥

चारकोषकः, यं, (चारकोष + सार्थे कन्) चारक-केषः। इति भ्रष्ट्रसावली ॥

चारुजः, पुं, (चारुं जायते चारु + जन् + कर्त्तरि, ड उपपदसमासः) पची । सर्पः। मत्यः। कृजनासः। इति विश्वमेदिन्यो ॥ चारुनातमाचे जि । इत्यमरः॥

("चारुजाः पत्तिगाः सर्पा नका मत्याच कच्छ्पाः। यानि चैवंप्रकाराणि स्माजानगौदकानि च" ॥ इति मनुः।) खाडना, स्त्री, (खाडे जायते इति खाड + जन् + कर्मार ड, उपपदसमासः, स्त्रियां टाप्।) स्ना-नाभिः । कस्तूरी । इति विश्वमेदिनीहेम-चन्द्राः ॥

खाडानुः, एं, (चार्ड विद्यते खरा खाड + मतर्थे-खानुच्) मत्यः। इति प्रब्दचन्त्रिका।

चार्छोरः, पुं, (चार्ड + मलर्षे ईरन्, विक्रिष्टसामर्थः-वान्।) पुरुषः। क्रकः। इति मेदिनी ॥

चायती, स्त्री, (चायु + वाताग्रयवचनादिति पत्त स्त्रीप्) चात्रुलिः। चास्याः प्रचुरप्रवागा वेदे। स्त्रीया।

खत, इ बन्धने (इदिलात् नुम् भादिं धेट् परं) इति कविकल्पहुमः॥ खतीति बन्धे। भ्रेषो दीर्घा-दिश्विन्धः। खतस्य खन्यते ईन्यते। खमते तु खन्यते इन्यते। छन्दोऽनुरोधादुभयत्र इकारः॥ इति दुर्गादासः॥

खत ई बन्धने। इति कविकल्पद्रमः।

चत सातत्वगते। इति कविकत्पनुमः। सातत्वगतं नेरन्तर्वेण अमणं प्रापणच। चति वायुः। चति स्र्यो गमनं प्राप्नातीत्वर्यः। इति दुर्गा-दासः।

चतः, [स्] च, (रतस्मात्, रतद् + रतदाऽभिति
पञ्चर्यो तस् रतद्मश्चसः चभादेमः) कारगं।
चपदेमः। निर्देशः। इति विश्वः॥

खतरव, ख, (रतद् + तस् पद्मार्थे तस्। रतदः चन् इति रकारस्य खकारः।) चस्मादेव। रतकारस्मिनेव। खनेनेव हेतुना। यथा,— "खतरव महिशानि रक्तयाः समता भवेत्"। इति सारदातिककटीकायां राघवमट्टः॥ खतरव पं। इति वोपदेवः॥

खतटः, पुं, (तश्चते खाइन्यते जनेव इति तट् + ध-जर्षे कः, तटं जनप्रपातस्थानं न विद्यते खास्य बड-ब्रीहिः) पर्व्यतस्था स्थानं। तत्पर्थायः। प्रपातः २ स्याः ३। इत्यसरः॥ (यथा शाकुन्तने । सनेत-रथानासतटप्रपातः॥)

खतर्कः, पुं, (तर्कातेऽनेन तर्कः + घन्नर्धे कः। तर्कन्तर्कः हेतुः स नास्ति यस्य स बज्जनीहिः) खहेतुकः। सुट्या-तर्कपरः। इति महाभारते दानधर्माः ॥

खतनं, स्ती, (नास्ति तनं गाधमागो यस्य तत् बडः-न्नीहिः। द्यतनस्पर्धभिति युत्पत्त्वर्षः।) प्रथमखळ्-पातानं। भूटिप्रयोगः॥

चतनस्पर्धः, त्रि, (नाति तनस्य बधाभागस्य स्पर्धाः-यस्य स बज्जवीहिः।) चगाधः। चतिगभीरः) इत्यमरः॥

खतलस्पृक् [म्] नि, (न तलं गाधभागः नन्समासः, तत् स्पृष्रति यः खतल + स्पृष्ट् + कर्त्तरि किन् खतलस्पर्यकारी । कर्म्मा किन् तत् स्पृय्यते येन।) खतलस्पर्षः। तत्पर्यायः। चास्यार चास्यागं ३ खलाघं ४ खगाधं ५ । इति हमचन्द्रः॥

चतसः, पुं, (चति सततं गच्छति यः चत् +कर्त्तरि चसच्, स्प्रियां सीष्।) (चतसीस्त्तविभेषः) वायः। इत्युवादिकेषः ॥ खाला। इति सिद्धान्त- कौमुद्यामुषादिव्यत्तिः ॥ वल्कलनिर्मितवस्त्रं। चस्तं। यथा—''अतसः चौमं प्रवर्षं वायुचेति धातुवनों" माधवः॥

चतसी, स्ती, (चत् + खसस्, स्तियां छीप्।) क्रया-प्रयाद्धरहत्त्वाभेदः। मसिना इति ख्याता। तत्-पर्यायः। चयाका र उमा ३ त्त्वीमी ४ रहपत्नी प्रवर्षणा ६। इति रत्नमाणा ॥ पिक्लिण ७ देवी ८ मदमस्या ६ मदीत्वाटा १० तुमा ११ हैमवती १२ सुनीणा १३ नीणप्रव्यिका १९। चस्या ग्रुयाः। उष्यातं। तिल्लालं। वातहारितं। स्रेष्ठापित्तकारित्वस्य। अस्यातिष्य ग्रुयाः। मधु-रतं। पिक्लिलं। मदमन्यितं। कथायतं। वायु-कपकासनाधितं॥ खादुनं। उष्यातं। चस्तं। पाने कदुत्वस्य। इति राजवस्त्रमराजनिर्घयटी ॥ यथा,—

''खतसी नीलप्रयो च पार्कती सादुमा चमा। बतसी मधुरा तिल्ला खिग्धा पाने कटुर्गुवः। उष्णा दृक्षुज्ञवातच्ची कपपित्तविनाभिनी"॥ इति भावप्रकाभः॥ भ्रयास्तः। इत्यमर-टीका॥

खित, य, प्रशंसा । (यत् + र । पृजायां । खितरित-क्रमणे चैति। खत्यादयः क्रान्तायर्थे इति पाणिन-स्वम् ।) प्रकषे । जङ्गतं । इति विश्वमेदिन्यो ॥ खित्रप्रयं । क्रान्तं । पृज्यं । खसमावना । इति दुर्गादासः । प्रादिविंग्रत्युपसर्गान्तर्गतोद्वं॥

चितिकथः, चि, (कथामितिकान्तः कुर्गातप्रादय इति समासः । कथनायोग्यं ।) चश्रद्धेयः । नष्टः। इति मेरिनी ॥ नष्टधर्मः । इति होमचन्द्रः ॥

चितिकथा, स्त्री, (चयुत्कथा कथा कम्मिधारक।) चपार्थवाकां। व्यर्थभावां। इति विश्वः हेम-चन्त्रच॥

खितकन्दकः, एं, (खितिरिक्तः कन्दो मूर्णं यस्य कप्) इस्तिकन्दरुद्धः। इति राजनिर्धयटः॥

चितिकेशरः, पं, (चितिरिक्ताः केशराः किञ्चल्काः यस्य सः।) कुछकरुटचः। इति राजनिर्धेग्रः॥

स्तिक्रमः, एं, (धितिक्रान्तः क्रमः नियमः, स्ति क्रम् + भावे घण् रुद्धाभावः) क्रमोस्रङ्गनं। तत्-पर्यायः। स्रितिपातः २ (स्ति पत् + भावे घण्) उपात्ययः ३ पर्यायः ८। स्थिकमः। रखे प्रजून् प्रति स्रमीतयोधादेगेमनं। इत्यमरः॥

खितकान्तः, नि, (खित + क्रम् + कर्त्तरिकः) छताति-क्रमः । क्षतकमोस्रङ्गनः । राजानमितिकान्ताः खितराजी । इति वोपदेवः ॥ खतीतः । यथा । बेगे तुसमितकान्ते गतोऽयमिति कच्चते । इति रच्चितः॥

खतिकामकः, वि, खतिकमक्तां। कमोखद्वकः। खतिपृज्वकमधातोः कर्त्तरि खनः॥

खितगर्डः, पं, (गर्डमितिकानाः ख्रायादयः कान्ता-द्यों) विक्कुमादिसप्तविंग्रतियोगमधे वस्त्रयोगः । तत्र जातपर्ताः।

"कलिप्रियो वेदविनिन्दकस धूर्मः इतस्रो गलरोगयुक्तः।